

[Alfred Jensen.]

jo ét fra tingets talerstol om, hvorledes man har drøftet sagen; når man læser i pressen, får man et andet indtryk, bare med hensyn til det, der er omtalt i ændringsforslagene. Hvordan kan det så ikke have været på andre punkter?

Jeg finder det også noget mærkeligt, at man bliver enig om at foretage ændringer af den art uden at have haft for øje, at man burde tage de arbejdsløse med i betragtning. I det hele taget er der jo ikke særlig stor lyst til at beskæftige sig med de arbejdsløses forhold. Vi har fremsat to forslag, hvoraf kun det ene har været til behandling her i tinget. Jeg ved meget vel, at der er megen travlhed på denne årstid, men begge forslag har ligget her længe, særlig det sidste en rum tid, så der har været mulighed for at sætte det til behandling. Når det ikke er sket, kan det kun tages som udtryk for, at man ikke har særlig stærkt hastværk på dette område, men mener, det kan vente. Omvendt har man ment, at man skulle lave et forlig, hvorefter bundgrænsen i det forslag, der i første omgang forelå til behandling, kunne tåle at sænkes. Vi har ikke den opfattelse. Jeg gør opmærksom på et par mangler ved det ændringsforslag, ministeren er kommet med. Jeg tænker på den pudsighed, at skalaindkomster på 8 000 kr. ikke får skattelettelse, men i stedet for kommer til at betale mere i skat. Jeg tænker på den omstændighed, at vi skulle endda noget højere op, før der blev tale om skattelettelse for indkomster, som hidrører fra legemligt arbejde — jeg tænker på skalaindkomsten på 10 000 kr.

Jeg har talt for, at man skulle gå længere ned med procenten, at man i stedet for 24 pct. burde gå ned til f. eks. 20 pct. Det har været udgangspunktet for vore overvejelser. Jeg kan ikke godkende, at man har sænket grænsen fra 5 000 kr. til 4 500 kr. Efter vor opfattelse har den, der ikke har mere end 5 000 kr. i skalaindkomst, ingen skatteevne, og hvis man havde haft forståelse herfor i udvalget, kunne man nok have fundet frem til en mere rimelig fordeling af skattebyrden end den, man nu foreslår. Jeg fatter ikke, at man er så emsig efter at få denne bundgrænse sænket fra 5 000 kr. til 4 500 kr. Det forekommer mig ganske urimeligt, når man dog den ene

gang efter den anden står og taler om forståelse for dem, der har de små indkomster. Jeg ved meget vel, at den skat, der skal betales, kan gøres op til et ringe beløb, men jeg ved også, at den dag den familie, der ikke har mere i indkomst, end der her er tale om, skal betale skatten, er det et stort afsavn at skulle give afkald på disse få tikronesedler.

Det er på denne baggrund, vi har stillet vort ændringsforslag, som går ud på at beholde 5 000 kr. som bundgrænse, og at man i stedet for de 24 pct., som er foreslået af ministeren, går ud fra 20 pct. og fortsætter med denne proportionale skat op til skalaindkomster på 12 000 kr.

Det er rigtigt, at hvis man vil gå over til at give en sådan skattelettelse, som disse ændringer indebærer, vil det betyde et stort provenutab for staten. Vi lægger ikke skjul på, at vi er klar over det og ikke har noget imod det. Jeg behøver ikke at komme med de begrundelser, som jeg tidligere har fremført for, at staten har mulighed for at give sådanne skattelempler. Det forslag, der her foreligger, tager sigte på at lette beskattningen for indkomster op til 17 000 kr. — det drejer sig her om skalaindkomster — men for at få den rette aftrapning gives der også skattelettelser for indtægter, der ligger helt op imod 30 000 kr. Vi har ikke vor opmærksomhed særlig henvendt på disse mellemindkomster; efter vor opfattelse er det indkomsterne fra 5 000 kr. til 17 000 kr., der særlig bør have vor opmærksomhed her i tinget, og det er også her, man skal sætte ind med skattelettelser.

Vort forslag betyder, at de første 5 000 kr. af skalaindkomsten er skattefri. Det var det, ministeren oprindeligt havde foreslået. Det betyder, at denne indtægtsgruppe skal betale 75 kr. årlig i skat imod 150 kr. efter den gældende lov. Gruppen på 8 000 kr. kommer efter vort ændringsforslag til at betale 600 kr. i skat mod 700 kr. ifølge den gældende ordning og mod 705 kr. ifølge ændringsforslaget i betænkningen. Hvad 10 000 kr.-gruppen angår, så betaler den efter den gældende ordning 1 200 kr. og vil efter forligsforslaget komme til at betale 1 185 kr., men efter vort ændringsforslag kun 1 000 kr. Jeg skal ikke gå hele skalaen igennem, men blot nævne to grupper mere, nemlig gruppen på 15 000 kr., hvor der efter